

Vogel van papier

België-Belgique
P.B.
8770 Ingelmunster
3/5721
P 007650

Driemaandelijks tijdschrift
Jaargang 21, Nummer 1
Januari - Februari - Maart 2015
Afgiftekantoor: 8770 Ingelmunster

Aan:

V.u.: E. Debrouwere
Weststraat 48
8770 Ingelmunster

Bijna de hele collectie
"Vogels van Papier" sinds 1996 beschikbaar op het net:
<http://users.telenet.be/koen.vaneygen1/vogel/>

IN DIT NUMMER:

Wel en Wee	2
Dan ben je 17 en wil je een Kindje	8
Malle—Zoersel: activiteiten	10
Kontinenten vzw en fiscale giften	11
Financieel verslag 2014, Begroting 2015 en toelichting	12
Praktische informatie	16

Wel en Wee (I)

Donderdag 11 december: bijzondere 'Kerst'-ervaring

Vandaag een mooie "snippervoormiddag": Elisa had een optreden met het koor van de school in het cultureel centrum in hartje oud Quito. Verschillende scholen brachten er kerstliederen, de één al mooier en gestemder dan de andere, maar iedereen heel blij en content. Het begon om 9.30 uur maar Saulo en ik waren al in het oude Quito rond 7.45 uur en deden een "kerkentocht" want op dat uur was er overal ochtendmis. Ik heb genoten van de kerststallen, in alle maten en vormen... In de kerk met de patroonheilige de H. Maagd van Guadalupe uit Mexico, speelde er vrolijke Mexicaanse mariachi-muziek, precies op een feest, mooi om te zien en te voelen. In een andere kerk stonden twee (jonge !) zusters achter de tralies de mis op te luisteren met hun gezangen terwijl meneer pastoor in "soutane" de mis deed. Ecuadoranen zijn en blijven toch "barokke" mensen. Alles past bij alles: kleuren, muziek, eten. Wat verdraagzaamheid betreft, scoort Ecuador zeker heel hoog op de waardenlijst en daar kunnen we nog iets van leren. Het was een mooie voormiddag en eigenlijk zouden we ons er misschien toe moeten verplichten om minstens één keer per maand zo'n ontsnappingspoging te ondernemen, want dit jaar werd en wordt er gewerkt, en gewerkt, en gewerkt dat ne mens soms naar adem moet happen.

Morgenvoormiddag eerst vergadering met het gezondheidsluik van Taporí en daarna begroting. Weet je dat we dit jaar op dezelfde datum met bijna 30.000 euro méér op de rekeningen af-

sluiten dan vorig jaar zelfde datum en dat dat vooral door de Zoerselgroep is met hun benefiet rond Pasen en de voettocht van Kristof De Mey: geen woorden genoeg hiervoor!

December is toch een mooie maand en ook zondag mochten we genieten van het uitstapke naar het nevelwoud. We werden weer overvloedig en van harte ontvangen door die familie, voor wie we voor de medicamenten van een jonge vrouw, nu in verwachting, helpen zorgen. We werden uitgenodigd om "guavas" te plukken en we genieten er nog van. Bovenop kregen we ook nog een paar trossen bananen en zoete witte wortel (rammenas, denk ik) mee. 't Was een mooie dag en het is toch wel fijn om zo nu en dan ne keer goed verwend te worden.

Woensdag 17 december

Alles OK hier maar druk met veel "gewoon" werk en daarnaast het klassieke eindjaarswerk: evaluaties en planningen, o.a. gisteren begroting 2015 Taporí. Het ziet er goed uit, in ieder geval toch rustiger dan andere jaren. Het blijft altijd wikken en wegen maar het gaat goed en we kunnen rondkomen voor het komende jaar. Gisteren op de consultatie ook nog een zwanger meisje van 14 en een mama die nu na 15 jaar het verhaal vertelde hoe haar dochttertje van toen 4 jaar van op een vijfde verdieping naar beneden viel, mogelijk door haar autistische broer naar beneden gegooid. Die broer komt nu vaak naar Taporí en het is echt wel heel moeilijk om met hem om te gaan. Bovendien slaapt hij bijna niet en maakt bijna altijd geluiden. Hij is zo mager als iets. Nochtans blijft die

Wel en Wee (2)

moeder zo goed voor hem zorgen. Het is toch soms niet te begrijpen van waar de mensen hun courage blijven halen. Om maar te zeggen dat de consultaties ongelooflijk boeiend blijven en vol levenswijsheid zitten.

Zaterdag 17 januari : info over Ecuador????

voor al wie (nog) wat meer wil weten over de hedendaagse ontwikkelingen in Ecuador en vooral over de niet eensluitende meningen hierover: onderstaande artikeltjes uit het tijdschrift MO met verschillende aspecten van het dossier over Ecuador, door Alma De Walsche (van het vroegere Wereldwijd). Vooral de artikels "het Correaanse model" en "het middenveld krijgt rake klappen" vind ik goed ter zake en interessant. En ook toch opmerkelijk in het artikel over de Ecuadoranen in België: dat ze toch wel overwegen om terug te keren naar Ecuador, want "met al die

bommen en aanslagen is het nu toch veiliger in Latijns-Amerika dan in Europa"...
Veel leesplezier.

woensdag 21 januari: wat komt toch allemaal op ons af ????

In Tapori veel blije indrukken want het gaat echt wel goed, vooral in het dagverblijf, zeker bij de kinderen met de meeste moeilijkheden die nu echt allemaal blij waren, wakkerder ook, en ook actiever. Dat deed me veel deugd om zien. Ook in de consultatie blijft het heel boeiend en interessant maar vandaag en gisteren toch twee nieuwe kindjes met een beperking. Een zwaar ondervoed kindje van 1 jaar met Downsyndroom en een jongen van 10 met motorische beperking en veel spierzwakte maar heel verstandig en "mee met alles". Volgende nog een vrouw met een zware brandwonde op de buik en bovenbeen en nog een echtpaar in crisis. Verder twee zwangerschapscontroles bij een vrouw van 17 (tweede kindje) en bij een meisje

Onderstaande links kunnen ook rechtstreeks aangeklikt worden op
<http://users.telenet.be/koen.vaneygen1/vogel/Archief/2015jg21nr1.pdf>

<http://www.mo.be/dossiers/ecuador>

<http://www.mo.be/interview/alberto-acosta-dit-is-geen-revolutionair-proces-meer> (Aberto Acosta)

<http://www.mo.be/analyse/de-oliepolitiek-van-rafael-correa>

<http://www.mo.be/analyse/chevron-negeert-megaboete> --- Julio Prieto / Chevron

<http://www.mo.be/analyse/ecuadoraans-middenveld-krijgt-rake-klappen>--- Conaie / Pichilingue

<http://www.mo.be/interview/de-inheemse-beweging-ecuador-lijkt-zijn-wonden> --- interview Manari Kaji

Wel en Wee (3)

van 18 wiens moeder ik lang geleden ook als 16 jarige zwanger zag van dat meisje van nu. Het draait hier rap rond. En dan nog Martha met haar prematuurke dat al een flink kereltje is. Dat om maar het een en ander op te sommen.

Gisterenavond bij een huisbezoek weer onder de indruk. Hoe een lichaam kan misvormen! Ik dacht al veel gezien te hebben maar ik kreeg er nog een schepje bovenop: een jongeman van 36 jaar die op tweejarige leeftijd een zware autoband op zijn rug kreeg. Hoogst waarschijnlijk een wervelfractuur. Hij kon een maand niet lopen. Zijn moeder probeerde hem te genezen door met een "beeldeke van moeder maagd Maria" over zijn rug te wrijven (anno 1982). Hij leerde weer lopen maar zijn wervelkolom werd nooit recht gezet. Gevolg.... een ongelooflijke bochel, een ongelooflijk kleine ruimte voor hart en longen, een veel te groot hart in die al te kleine borstkas, reuze opgezwollen benen omdat zijn hart niet meer goed werkt, een verharde lever doordat het bloed niet meer door zijn longen kan stromen, op weg naar vochtophoping in zijn buik. Sinds enige tijd gebruikt hij constant zuurstof, kan amper nog alleen naar de wc gaan. Hij laat zich behandelen door een dokter in een ander dorp die hem alleen lasixspuiten geeft om het water uit zijn benen te krijgen en verder niets. Hij is in jaren niet door een cardioloog gezien, laat staan door een orthopedist. 't Ziet er helemaal niet goed uit en ik denk dat we nog maar weinig kunnen doen. Elke dag een beetje achteruitgaan, angsten doorstaan en bang zijn. Zijn ogen waren groot en zijn gezicht klam.

Echt niet te doen. Ik voel me zelfs schul-

dig want dat is op vijf km van ons deur in Pomasqui. Maar we kunnen niet alles en iedereen kennen en toch, ik zie veel familieleden van hem. Zij hadden iets kunnen zeggen of vragen. Moesten we er nu tien jaar eerder bij geweest zijn dan zouden we nog iets gedaan kunnen hebben. Nu is het te laat. Ik vraag toch nog aan onze cardioloog om eventueel een huisbezoek te doen. Hier gebeurt dat uiterst zelden. Maar in dit geval is zich verplaatsen echt een reuze opgave. Ik hoop dat de specialist me nog raad kan geven om pijn en nog meer ongemak op te vangen.

Morgen lesvoorbereiding voor zaterdag: zeven uur les geven aan de studenten volksgezondheid. Daarvoor heb ik best een fris hoofd, ik ga nu slapen.....

Zaterdag 31 januari: op zijn 'Ecuadorraans'!

Hier "vroeg" zaterdag want de kinderen hebben 'school'. Op 26 december kregen we "vakantie" mits inhalen van die dag op een zaterdag, vandaag dus... 200 echte en voltallige schooldagen moeten voor het Ministerie van Onderwijs ingevuld worden. Zot zijn doet geen zeer, alsof "meer" ook gelijk zou zijn aan "beter". Ge moet dat maar eens zeggen aan het onderwijzend personeel in België. Bovendien krijgen zij in totaal maar 20 werkdagen vakantie tijdens een jaar en al de rest gaat dan naar voorbereidingen en plannings en vergaderingen en materialen klaarmaken. Gevolg: niemand wil nog voor voor dat beroep kiezen en vele leerkrachten die er zijn geraken al die veranderingen grondig beu. Revolutie was en is er nodig, maar de vraag is of het op die manier moet

Wel en Wee (4)

want aan motivatie is er hier echt wel een groot gebrek. Nochtans is het zo nodig. Wij maken er vandaag dan maar een "gewone" werkdag van. Straks ga ik met de cardioloog die ons vaak helpt op huisbezoek bij die man van 36. Ik hoop dat we nog iets goeds kunnen doen, maar vrees ervoor.

Zondag 1 februari: zondag 'rustdag'....of ????

Saulo in de tuin ... Sarah, Lien, Elisa en Amelie aan het studeren voor de examens van komende week. En ikke: was- en plas, een koekebrood bakken, mails beantwoorden, een beetje papierwerk voor Taporí, een beetje studeren voor onderzoek, een beetje haken en breien, een beetje lezen..., kortom we weten altijd wel wat gedaan.

Zaterdag 7 februari: 'het kon dus niet anders'

Gisterennacht is de jonge man met de zware hartinsufficiëntie door de bochel gestorven. Gelukkig zonder pijn maar wel heel bang want het is uiteindelijk allemaal toch heel snel gegaan. Ik had graag nog enkele keren met hem kunnen praten. Nu keek ik vandaag regelmatig naar de blauwe hemel met maar enkele wolkjes. Dat hij in vrede mag rusten. Die woorden krijgen zo toch echt wel een mooie betekenis, want dat lichaam was echt door de jaren heen zodanig misvormd geraakt. Hij kon het laatste jaar amper gaan liggen en ook niet meer zitten. Altijd maar rechtstaan dus, ook om te slapen. Dat hij dus in vrede mag rusten en van ginds boven een oogske op ons slaan en voor ons helpen zorgen.

Maandag 9 februari: even terug 'kind' want de 'crème-karre' komt voorbij!

Hier vandaag "op de evenaar" eventjes zot gedaan: zelf ijsjes gemaakt in die typische bronzen schaal. Die wordt op een bodem van ijs gezet en gezien brons een goede geleider van koude en warmte is... befrist alles wat je erin giet bijna "stante pede". Een elektrische ijsmachine en een diepvrieser komen er niet aan te pas. Allez, de ijsblokjes kochten we in de winkel maar een volgende keer kunnen we het ook op de Cotopaxi proberen. De kom wordt met de hand in het ijs rondgedraaid en in de kom gaat het fruit (sap) en met een houten lepel schraap je het ijs constant los van de bodem tot alles ijs geworden is: zalig! We maakten eerst frambozenijs, dan mangoijs (het fruit is hier heel lekker en goedkoop) en er werd nogal gesmikkeld. En dan `plots een lumineus idee': sorbet van Kriekbier naar het recept uit de kookboek van de Boerinnenbond (KVLV). Ik had dat ook in België nog nooit geproefd maar er werd nog meer gesmikkeld en geproefd. We zijn geen grote bierdrinkers, maar er staan hier altijd wel een paar blikjes kriek. De sorbet is heerlijk! Zo zie je dat interculturele uitwisseling eigenlijk onuitputtelijk is. We moeten dat zeker eens proberen deze zomer, echt de moeite.

Dinsdag 10 februari: mee op consultatie?

Vandaag weer zo'n maandagmarathon met als uitschieter het aanmelden van een zwangerschap van zes maanden ver bij een jonge vrouw die zogenaamd gastritis had: zware consultatie die indruk maakte. Ook nog een man van 46 met reeds twee CVA's, en hemiplegie (halfzijdige verlamming) als gevolg,

Wel en Wee (5)

met blijkbaar moeilijk te controleren hypertensie, waarschijnlijk te maken met nierfalen. Morgen leer ik het kindje van de vrouw met myasthenia gravis (erfelijke spierziekte) kennen. Zo zie je maar: alles vol contrasten, nooit saai, nooit een ganse voormiddag verkoudheden en bloeddrukcontroles, geen enkele consultatie teveel of onnodig.

Woensdag 18 februari : 'liever gewoon'

Verder niet veel nieuws onder de zon: carnavalvakantiedagen die altijd naar en heel onregelmatig zijn: Liens verjaardag die altijd een week duurt, veel wateren moddergevechten "ter ere van carnaval", nu ook nog met gekleurd poeder, Saulo met veel optredens, Amelie vertrokken naar Galapagos, verzorgen van de papa van Saulo, allerlei karweitjes... en "tussendoor" ook nog het gewone werk... Geef mij dan maar liever een gewone werkweek.

Dinsdag 24 februari : aan de rand van 'wat nog allemaal?'

Weer consultatiemarathon en deze keer eentje van 11 uur met op het einde twee consultaties bijna in het duister want de elektriciteit was door een hevig onweer uitgevallen. Deze morgen begonnen met een intrieste consultatie van een jonge vrouw, net terug uit de gevangenis na veroordeling voor drugstrafiek. Om dat te vieren is ze samen met een vriendin gaan dansen in van die beruchte discotheken in de stad. De volgende morgen is ze samen met die vriendin bijna zonder kleren wakker geworden in het park van een beruchte randstadwijk in Quito en nu in verwachting. Ondertus-

sen woont ze weer samen met de vader van haar kindje van anderhalf. Zijzelf is net twintig! Probeer dan maar zin aan je leven te geven! En deze middag deed ik nog een "estafette" van vier zwangerschapscontroles de oudste was 18 met al een kindje van drie en een half. Ge gelooft het voorzeker al niet meer maar toch is het waar.

Woensdag 4 maart

Gisteren nog een heel trieste consultatie met Maria, moeder-grootmoeder binnen de familie Troya, sinds jaar en dag trouwe Taporigangers: heel veel miserie, "vierde wereld in derde wereld. Ze vertelde over Kevin, één van haar kleinzonen, nu 14 jaar: lagere school niet afgewerkt, vader verdwenen, hoogst waarschijnlijk vermoord, moeder ondertussen bij iemand anders, hij op den dool, weinig of geen werk vooral omdat niemand erachter zit en dan soms wat werken in den bouw, vervolg: eerste contact met drugs, gebruiken en verkopen, rondhangen op straat. Soms weet ik het niet meer wat hem en samen met hem nog enkele (vele?) andere jongeren perspectief geeft.

Zondag 8 maart : het positieve... 'een hefboom'!

Ik kon een goede werkweek mooi afronden, alhoewel ik hier thuis op zaterdag en zondag ook voortdoe. Donderdag was het vergaderingsdag waarbij de "ronde tafel" tijdens de personeelsvergadering altijd maar meer en meer verlengstukken nodig heeft. Nu zijn we immers al met 24. Hierover meer in het financieel verslag. De vergaderingen verliepen vlot en waren interessant met steeds 1 of

Wel en wee (6)

meerdere vormingsmomenten. Deze keer ging het over de nationale en internationale wetgeving en verklaringen over mensen met een beperking. Ik ben altijd zo content te zien en te horen hoe mensen hun mening verder leren vormen en uitdrukken.

Donderdag 12 maart

Vandaag een bedrukte Inge.

Deze nacht overleed Zayra, het dochtertje van Nancy. Ze werd drie jaar oud. Ze was al meer dan twee jaar in coma, door een encefalitis, mogelijks postvaccinaal op een vroege mazelenvaccinatie. Het is een troost dat het kindje elke dag goed verzorgd en gekoesterd werd, door haar mama en door haar papa die vorig jaar overleed aan een agressief lymfoom in de keel. Ook in Tapori zagen veel mensen hen

graag. Ik schreef nu en dan al over haar en naast deze tekst ook een fotootje.

Nu staan we weer stil bij alles en is alles zo ongrijpbaar, zo ijl... zoals gisteren in de koude nacht toen ik samen met Nancy, haar mama, buiten bij het dodenhuisje uren wachtten tot de politie het lijkje vrijgaf. Absurde situaties omdat het kindje maar enkele uren in het ziekenhuis was en dit als een "verdacht" overlijden beschouwd werd... Ik schrijf hier wel nog over... met als titel "Hoeveel engelkes heb je vannacht?", want dat vroeg de bewaakster van de ingang van het dodenhuisje toen ze de wacht overnam van haar collega... Het waren er drie... Deze avond zoek ik best een nieuw sterretje aan de hemel en ik hoop dat het ons een knipoog stuurt...

Dan ben je 17 en wil je een kindje

Terwijl in de westerse ontwikkelde wereld de ethische discussie over kinderen met één vader en twee moeders zich stelt, worstel ik in de consultatie met een ander ethisch probleem.

Sinds ongeveer twee jaar is Sofia een regelmatige Taporibezoeker. Haar schoonzussen brachten haar "want ze woont samen met onze broer. We weten niet waar hij haar vandaan gehaald heeft en ze liegt ook heel veel. We weten eigenlijk niet of ze Sofia heet"...

Na enkele gesprekken weten we dat Sofia eigenlijk Wendy heet, dat ze niet van aan de kust is maar ergens uit Quito komt, dat ze in een opvangtehuis voor jongeren verbleef. Maar ze was er weggelopen om bij haar lief te gaan wonen. Of ze eigen familie had? Ja... een stiefmoeder die haar niet goed behandelde en van wie ze de naam niet meer wist. En haar eigen moeder, die had ze in jaren al niet meer gezien. "Mijn moeder sloeg me veel want ik was zot en sliep bij vreemde mannen. Daarom heeft mijn moeder mij laten steriliseren".

Ik viel bijna omver. "Hoe oud ben je?". "Ik denk 15 of misschien 16 neen 18". Dat laatste was duidelijk omdat ze bang was dat we de politie voor minderjarigen zouden inschakelen en omdat haar lief, die 28 was, dan misschien ook opnieuw in de gevangenis zou vliegen wegens "ontvoering en verkrachting van minderjarige".

Een klinisch onderzoek volgde en er waren littekens op de buik, mogelijks door die sterilisatie, maar ik wilde en kon het niet geloven.

Ondertussen zijn we meer dan twee jaar verder. Sofia of Wendy heeft nu "nieuwe" identiteitspapieren. Of ze "echt" zijn is een andere vraag. Nu is ze, althans volgens de identiteitskaart 17 jaar oud, nog steeds minderjarig. Ze heeft het moeilijk om veel te vertellen, misschien een lichte intellectuele beperking "minder begaafd" of "borderline", zoals dat ook heet, misschien ook "verwaarloosd" en "kansarm". Maar eigenlijk gaat het goed met haar en ook met haar lief. Op ieder potje past een dekseltje, zegt men toch. En eigenlijk zijn ze een mooi koppel, al bijna drie jaar. Ze zorgen voor elkaar, delen tafel en bed in een klein kamertje. Elke dag staat er wel een eenvoudig potje soep of rijst op tafel, niet veel variatie maar dat zijn ze ook niet gewoon. Haar lief werkt nu en dan in den bouw. Van stelen komt nu niets in huis en drinken, dat maar nu en dan, en drugs, dat is gelukkig verleden tijd. En de schoonzussen die kijken met wakend maar liefdevol oog naar hen om.

Maar één ding is niet goed: een kindje is nog steeds niet op komst. Ze is pas 17, denken jullie misschien. Maar in hun omgeving krijgen jonge meisjes hun eerste kind vaak op 15, 16, 17 jaar, ook de schoonzussen.

Eergisteren kwam Sofia, want zo blijf ik haar noemen want het is een mooie naam die ze overigens zelf koos, op consultatie, heel zenuwachtig en heel triest. Hakkelend vertelde ze: Zondag was het feest. En iedereen was zo blij, maar ik was triest... En ik zei tegen mijn lief: "Iedereen heeft een kind, alleen wij niet..."

Het speelt de ganse tijd door mijn hoofd: Mogen zij een kindje krijgen? Wie heeft het recht om voor hen te beslissen en op grond waarvan? Het niet krijgen van een kindje kan op middellange termijn zorgen voor problemen onder elkaar. Misschien raakt één van hen of beiden zo weer op straat, aan de alcohol, drugs, prostitutie, stelen.

Technische gezien is het nochtans mogelijk om zwanger te worden via IVF, ook hier in Ecuador. Maar het is een dure ingreep en vraagt ook nogal wat administratieve rompslomp waar dit echtpaar mogelijk niet tegen opgewassen is.

Ik stelde de vraag ook op de interdisciplinaire vergadering aan het Taporí- team, waar de blikken van verwondering en verontwaardiging me bijna doodbliksemden: "Dat is toch maar best dat ze geen kind krijgen. Stel je voor, een kind dat moet opgroeien in die omstandigheden. We kunnen onze kostbare centen toch niet besteden aan zo'n dure behandeling. Er zijn andere veel grotere prioriteiten..."

Allemaal spontane en heel erg te begrijpen reacties. Maar toch, het blijft door mijn hoofd spelen, want ze willen echt graag een kind, een eigen familie, kans om gewoon te zijn zoals iedereen. Voorlopig zit ik met mijn handen in het haar en weet echt maar weinig te zeggen op de consultatie. Wat moet ik zeggen? Dat ze spontaan geen kindje zullen krijgen, nooit, omdat er geen weg terug is. Dat haar moeder en de gynecoloog die de operatie uitvoerde haar recht op zelf beslissen en op een familie vormen (mensenrechten toch?) flagrant schonden. Of dat ze misschien gelijk hadden, "gezien de omstandigheden." Of moet ik (valse?) hoop creëren en de ganse IVFmethode uitleggen en hen misschien ook heel concreet op weg zetten hoe moeilijk het ook is. Of misschien moeten ze proberen een kindje te adopteren. Maar of dat "legaal" zal lukken, is weinig waarschijnlijk, want daarvoor moeten ze door de dienst "Adopties" van het Ministerie van Sociaal Welzijn gekwalificeerd worden als "goede ouders".

Voorlopig hou ik het vooral bij luisteren en het ongemakkelijk aanbieden van voorlopige alternatieven: komen meehelpen in het dagverblijf, helpen zorgen voor haar vele neefjes en nichtjes, als surrogaat... of om haar te confronteren met de dagdagelijkse zorg voor een kind... In ieder geval... en gelukkig maar, we hebben nog tijd en tijd geeft misschien raad. Misschien moet ik ondertussen gewoon hopen op de kans van de spontane reanastomose in de eileiders die is toch 1 op 2000. Dat zou nogal een wonder zijn. Misschien moeten we allemaal kaarsjes aansteken bij de kapellekes van de Heilige Anna.

Malle — Zoersel

Activiteiten

OP 1 APRIL OM 19U : APPLAUDISSEREN!!!!

Kristof en Karl, hand in hand met Taporì te voet naar Compostella.
Hun verhaal en wedervaren in Zaal De Waterweg
Oude Liersebaan 4 in Malle

CHAPEAU

OP 25 APRIL : JE MOET ER ECHT NAAR TOE!!!!

Het TAPORI-team dat vorig jaar het gedaan kreeg een mooie dag uit te werken gaat opnieuw aan de slag. Hun mooie affiche.....op www.taporibenefiet.be .

en kijk je nog even hoe het er vorig jaar aan toe ging

[https://drive.google.com/open?](https://drive.google.com/open?id=0BwRnnzO_IJzWbjFIdUdaMUy0dk0&authuser=0)

[id=0BwRnnzO_IJzWbjFIdUdaMUy0dk0&authuser=0](https://drive.google.com/open?id=0BwRnnzO_IJzWbjFIdUdaMUy0dk0&authuser=0)

(link ook rechtstreeks aan te klikken op de online Vogel:

<http://users.telenet.be/koen.vaneygen1/vogel/Archief>

HIERVOOR KUNNEN WE ENKEL NOG SUPPORTEREN !

**Een tweedaagse fietstocht door een prachtig natuurgebied
ten voordele van Taporì!**

De Solidariteitsgroep van het Sint-Jozef ziekenhuis in Malle organiseert tijdens het weekend van O.H. Hemelvaart een fietstocht langs de Vennbahn. Dit is een oude historische spoorwegbedding die door 3 landen loopt (Duitsland, België en Luxemburg) en nu is omgevormd tot een aangenaam fietspad. Dat Taporì (of is het fietsen?) populair is blijkt uit het feit dat alle 100 plaatsen in een mum van tijd volzet waren! Een sfeerverslag en foto's volgen ongetwijfeld in de volgende editie van de Vogel van Papier!

FIETS DE VENNBahn VOOR TAPORI
een tweedaagse fietstocht voor het goede doel
OP 15-16 OF 16-17 MEI 2015!

We kregen onderstaande brief van Kontinenten vzw.
Dat is de organisatie bij wie de fiscaal aftrekbare giften voor Tapori overgeschreven worden.
Zij zijn erkend voor het verstrekken van fiscale attesten voor de giften van meer dan 40 Euro.
Weldra dus ook via de website van Kontinenten enige publiciteit voor het project van Inge !

KONTINENTEN
Bosdreef 5
8820 Torhout
050/74 56 52
Kontinenten@skynet.be

Torhout, 30 september 2014

Eerwaarde zuster, eerwaarde heer,
Mevrouw, mijnheer,
Reeds meer dan 40 jaar is onze organisatie actief in het domein van Ontwikkelingssamenwerking.
Met enige fierheid kunnen wij u mededelen dat Kontinenten momenteel een 130-tal projecten in 36 ontwikkelingslanden steunt.
Eind verleden jaar kregen wij van het Ministerie van Financiën een verlenging van onze erkenning als instelling voor hulpverlening aan ontwikkelingslanden voor de periode 2014 tot en met 2019.
Dit geeft ons de mogelijkheid om aan de schenkers een fiscaal attest af te leveren voor een gift vanaf 40 euro per kalenderjaar.
Om onze organisatie in de toekomst nog wat meer bekendheid te geven, zijn wij gestart met het ontwerpen van een website.
Naast onze eigen doelstellingen en visie, zal onze website een summier omschrijving van ieder project bevatten, die kan worden aangevuld met bijkomende informatie zoals nieuwsbrieven, foto's van het project, uitnodigingen voor speciale acties en evenementen...
Meer nieuws hierover ontvangt u binnenkort.
Dit alles vraagt echter bijkomende werkingskosten.
Reeds verschillende jaren hebben wij de aangerekende administratiekosten tot een minimum van 3% kunnen beperken.
We zien ons echter genoodzaakt om vanaf 1 januari 2015 een verhoging toe te passen.
De Raad van Bestuur heeft beslist om de aangerekende kosten te verhogen naar 5%.
Graag willen wij U danken voor het vertrouwen dat u de afgelopen jaren in onze organisatie heeft gehad en hopen in de toekomst samen verder te kunnen werken aan de uitbouw van de projecten en aan de realisatie van de millenniumdoelstellingen.
Met vriendelijke groeten,
Kontinenten vzw
Yvette Bultynck
dienst administratie
Antoon Vanhuyse
afgevaardigd bestuurder
Hubert Sanders
voorzitter

(nb) : bij ons weten werden de bovengeciteerde ong. 130 projectverantwoordelijken niet gevraagd voorafgaandelijk hierover hun mening te geven. We kunnen dus met zijn allen alleen hiervan alleen maar acte nemen en dit ter info aan de 'supporters die hun bijdrage voor Tapori via Kontinenten overmaken'. Reacties of alternatieven zijn bij de redactie welkom (edb)

Een woordje uitleg... en, hoe kan het anders, ook enige hersenspinsels bij dit financieel verslag op pagina 14

Ik schreef het al in de kerstbrief en de cijfers liegen er niet om: In 2014 werd er veel en goed gewerkt... zo goed dat we meer geld uitgaven dan gepland... Boekhouders zullen hun oren horen fluiten als ze dit lezen... maar geen paniek. Dit zorgde niet voor een gat in onze finances.

We planden in 2014 iets meer dan 121.000 usd uit te geven. Maar dankzij de toezegging van de overheid om op 1 september het dagcentrum uit te bouwen tot drie dagvullende leefgroepjes met in totaal 45 kinderen en jongeren en hiervoor ook subsidies van staatswege te ontvangen, klom de totale uitgave in Tapori op tot 146.000 usd.

Hiervan nam het Ministerie van Sociale Zaken 30.287 usd voor zijn rekening, waarmee gedurende vier maanden de lonen van zeven personeelsleden en alle maaltijden voor de kinderen en jongeren bekostigd werden. Als "tegenprestatie" zou Tapori alle andere betrokken uitgaven bekostigen: de individuele therapieën zoals kine, logopedie, vroegbegeleiding en orthopedagogie, gezondheidspersoneel, het loon van de kok, onderhoud, materiaalkosten, administratie en infrastructuur... Dat is nog steeds een grote en ook toegenomen boterham, die gedeeltelijk gefinancierd wordt door de bijdragen van de ouders en voor een groot deel door alle hulp die we vanuit België mogen ontvangen.

Onze dienstverlening kon uitgebreid worden, maar dit bracht ook extra werkingskosten met zich mee. Dat kan je zien aan de rekening van water, electriciteit en telefoon en dagelijks werkmateriaal. Het aantal werkuren van de logopediste, kinesist en orthopedagoge werd opgeschroefd en omvat nu in elk geval een voltijdse betrekking. Tijdens de grote vakantie kregen de gebouwen een hoognodige opfrissing en de lonen van de andere personeelsleden werden lichtjes verhoogd om die op gelijke hoogte te brengen met de lonen uit de openbare sector.

De aardbevingen van augustus zorgden voor enig roet in het eten en brachten extra "onvoorziene uitgaven" met zich mee. Het gebouwtje dat aan de rand van de afgrond staat vertoont scheuren en kan niet meer gebruikt worden. Andere ruimtes werden aangepast om iedereen een werk- en leefplek te geven. Nochtans is en mag dit maar een voorlopige oplossing zijn en we hopen in de loop van 2015 een oplossing te vinden voor een veilige en ruimere infrastructuur. Het grootste deel van onze financiering, elk jaar tussen 60 en 70 % van de totale uitgaven, gaat naar de lonen van ondertussen 25 mensen. En dat laat weinig ruimte voor grote infrastructuurkosten... wat op middellange termijn een ongezonde situatie is. Daarom blijven we voor een nieuwe infrastructuur onvermoeid aan de deur van het presidentieel paleis en van de burgemeester van Quito kloppen, met het oog op een in beslaggenomen weliswaar vervallen gebouw in het centrum van Pomasqui, ver van de almaar breder wordende rivier vol water dat zijn weg zoekt uit de grijze betonnen stad.

De subsidies van staatswege voor het dagcentrum werden ook toegezegd voor 2015. Dat is heel positief voor de 45 kinderen en jongeren en hun ouders. Maar de administratieve berg neemt almaar toe en de druk op het personeel is ook heel groot. Daarom beslisten we bij het opmaken van de nieuwe begroting om extra werkuren in te lassen voor de boekhouding en administratie, een hulpkok en een "vliegende ergotherapeute" die in elk leefgroepje kan invallen waar nodig, vb. bij verplichte deelname aan vormingen of administratieve aangelegenheden in het Ministerie van Sociale Zaken... een heel onaangenaam, vaak nutteloos maar verplicht en vaak voorkomend feit.

Dit alles zorgt ervoor dat de begroting voor 2015 ongeveer 116.000 usd hoger is dan de uitgaven van 2014: 262.212 usd, een grote som die ons afschrikt. Hiervan neemt het Ministerie van Sociale Zaken 103.000 usd weliswaar voor haar rekening. We voorzien 99.000 usd uit België. Dat is voorlopig mogelijk, maar iedereen is er zich bewust van dat de autofinanciering in Tapori zelf ook opgeschroefd moet worden. In 2014 was die autofinanciering al veel beter dan voorzien, o.a. omdat ook in Ecuador meer mensen zich achter dit project scharen en ook omdat een deel van de kinderen een soort van "persoonlijk assistentiebudget" krijgen waarvan een deel voor hun revalidatie gebruikt moet worden.

Het lijkt dus in Ecuador de goede kant op te gaan, mede door de politieke omwentelingen. Maar "we houden hout vast" en beseffen dat dit alles afhangt van de politieke en sociale goodwill en van de economische situatie van het land, beide nog heel onzekere factoren. De kritiek op de "sociale

revolutie" van president Correa neemt toe en in 2017 zijn er opnieuw verkiezingen. Het is helemaal niet zeker dat het sociaal links bewind zal aanblijven. Het schrijnend gebrek aan kennis en ervaring en soms ook de onwil van bepaalde groepen om de situatie te verbeteren wordt meer en meer zichtbaar. En de val in de olieprijs zorgt voor een bijna lege staatskas. De begroting voor 2015 is haalbaar, maar wat 2016 ons zal brengen maakt ons onzeker.

Vaak zegt men in Europa dat het mooi is om zien hoe in "armere" landen mensen meer van dag tot dag leven... Dat lijkt idyllisch voor mensen die gewoon zijn alles te plannen en te voorzien, want de middelen er zijn toch. Nochtans is het niet altijd zo mooi om "van dag tot dag te leven" want dat is eerder een noodgedwongen feit. Als je immers veel voorziet, veel uitkijkt naar de toekomst, teveel plant en verlangt, terwijl de middelen nog niet voorhanden zijn, kom je vaak bedrogen uit, zoals ik zelf ook al vaak ontgoocheld gehuild heb omdat dit of dat dan toch niet kon. "Verlangen naar" is een moeilijk te vertalen woord in het Spaans van de latino's en "dromen en verwachten" doen veel mensen "uit zelfbescherming" niet meer. Ik laat het aan jullie of dit goed of slecht is. In ieder geval gaan we hier verder, van dag tot dag, zoveel en zo goed als mogelijk.

Dankjewel om ons daarbij "van dag tot dag" verder te helpen.

Lieve groeten,

Inge, samen met mijn 24 allerbeste Taponi-collega's die onze beste "duim" opsteken en elke dag ons beste beentje zullen blijven voorzetten voor alle Taponikinderen.

Boven Susana (huisbewaarder en kruidenwinkeltje), Patricio (kinesist), Ivonne (medisch secretariaat en bibliotheek), Viviana (boekhoudster, dochter van Rosita en Taponi-kind van het eerste uur), Rocio (kinderverzorgster), Carolina en Klever (ergotherapeuten), Ximena (psychologe en coördinatie revalidatie, Silvana (kleuterleidster), Evelyne (logopediste) **Onder** Pedro (psycholoog), Nancy (hulpkok en mama van Sayra, kindje uit het dagverblijf), Diana (kleuterleidster), Maria (maatschappelijk werkster), Inge (huisarts en coördinatie), Christina (voorzitter), Carmita (bibliotheek en administratie), Ruth en Anita (orthopedagogen), Betty (kinderverzorgster), Monica (kok), Rosita (onderhoud en recyclage) **Ontbreken:** Kathy (huisarts....zij nam de foto) , Sandra (tandarts) en Iris (ergotherapeut vr. de hulpmiddelen)

V.Z.W. "TAPORI, PALADINES DE LA FELICIDAD"						
<i>Alle opgegeven cijfers zijn in usd!</i>	UITGAVEN 2014		AUTOFINANCIERING 2014		Begroting 2015	
	begroting 2014	reële uitgaven	geplande auto-financiering 2014	Reële auto-financiering 2014	begroting 2015	Geplande lokale inkomsten
Administratie 100			1000	1057,59		1000
100/1 pers. kosten	12119,65	12349,6			18567,6	
100/2 kantooromat.	500	1050,09			700	
Basisvoorzieningen 101						
101/1 wa/telef/electr	2000	2632,92			2500	
101/2 transportkosten (Girasoles, algemeen, revalidatie)	600	450			500	
Onderhoud 102						
102/1 pers. kosten	9940,89	9954,09			10393,04	
102/2 onderhoudsmateriaal	325	500			400	
Algemene investeringen 103						
103/1 algemene infrastructuur (gebouwen)	2500	2807			2000	
103/2 copiemachine, registratie-uurwerk, fotocamera					3000	
Dokter en tandarts 104			11000	12283,45		11500
104/1 loon artsen	12557,61	12792,21			13563	
104/2 medisch secretariaat	4828,85	4903,53			5634,82	
104/3 medisch-odontolog mat.	2200	2120,08			2350	
104/4 medisch hulpfonds	1000	658,2			1000	
104/5 loon tandarts	4172,48	4240,92			4377,6	
104/6 investering gezondheidsluik (onderzoekstafel, autoclaaf, tests psychologie,...)					4000	
Psychologie-psychopedagogie 105			2000	2313		2000
105/1 pers. kosten	5366,4	5465,6			5664	
105/2 werkmateriaal	100	6,75			150	
Revalidatie 106			13500	23284,2		20000
<i>106/1 Individuele begeleiding</i>						
106/1/1 pers. Kosten (kine, logo, ortho, vroegbegeleiding, hulpmiddelen, sociaal werk)	19282,12	21151,11			47388	
106/1/2 dagelijks werkmateriaal	1150	1977,05			2000	
106/1/4 materiaal hulpmiddelen	750	234,61			0	
<i>106/2 Jongerenatelier</i>						
106/2/1 pers. Kosten (ergo + opvoeder)	4394,18	3482,51			19200	
<i>106/3 Dagcentrum</i>						
106/3/1 pers. kosten	15180,34	16084,76			38400	
106/3/3 tienuurtjes	1200	10396,39			29484	
<i>106/5 Coördinatie revalidatie</i>						
106/5/1 pers. kosten	1998,72	7155,76			16249,44	
Bibliotheek 107			500	499,85		500
107/1 pers. kosten	5537,57	5655,35			6174,72	
107/2 materiaal	400	952,4			400	
Caritas 108						
108/1 materiële steun families (voeding, school, medicatie)	500	376,76			500	
Onderzoek en vorming personeel 109						
109/1 vorming	2400	2424,54			2500	

Vragen of opmerkingen bij
De ouders van Inge:
Etienne en Brigitte Debrouwere-Allegaert

Weststraat 48 - 8770 Ingelmunster

Telefoon: (051) 69 44 20
E-mail: edebrall@telenet.be

HOE INGE CONTACTEREN ?

Calle de 11 febrero y Espejo s n
Zambiza - Quito - Ecuador
Tel 00 59 32 288 62 29

Tel 00 59 32 288 62 29
inge.debrouwere@gmail.com

De naam "Tapori" komt uit India. Hij wordt gegeven aan straatkinderen die zonder enig houvast of ondersteuning van familie of ouders, in riolen en treinstellen, op verlaten terreinen samen hun lot in handen nemen. Ook wie fysische of mentale beperkingen heeft, blijft een volwaardig lid van de groep. Wie behendiger is en meer eten te pakken krijgt... kan meer delen met wie dit niet kan: een mooi en zuiver voorbeeld van "solidariteit".

Deze en bijna alle oudere vogels op het net:
<http://users.telenet.be/koen.vaneygen1/vogel/>

TAPORI—ECUADORAANSE VERSIE—VANDAAG

Wat Is Tapori ?
Presentatievideo op Youtube:
http://youtu.be/U-4-aA_AEz0

Of via Google
met de trefwoorden

"Tapori", "Presentatie" en
"Youtube"

FINANCIËLE STEUN

Met fiscaal attest : (vanaf 40,00 €, verspreid over één of meer giften in hetzelfde jaar) :

BE21 0000 7186 7603
Kontinenten vzw — Bosdreef 20— 8820 Torhout
Tel.: 050/74 56 52 of 050/74 56 50
Vermelding: Inge Debrouwere Ecuador (Kontinenten krijgt voor administratieve regeling 5% van het gestorte bedrag. De overige 95% van uw bijdrage gaat rechtstreeks naar Inge's werk.)

Zonder fiscaal attest :

BE85 0832 5208 3906
Inge Debrouwere
Moorsele
Vermelding: Project Tapori

Al de gelden die op deze rekening terechtkomen, worden volledig ter beschikking gesteld van Tapori.

Wil je zelf op de een of andere wijze de vierdepiljerwerking van Tapori ondersteunen en bekendheid geven, heb je contacten bij instanties die verantwoordelijkheid dragen in derde- en vierdewereld ondersteuning, of ken je iemand die hierin geïnteresseerd is, laat het ons vooral weten op edebrall@telenet.be of 056/41.43.68 (ouders van Inge)